

Obsah	I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné	
	NAŘÍZENÍ	
	★ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2007 ze dne 18. června 2007, kterým se upravují opravné koeficienty použitelné na odměny úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství	1
	★ Nařízení Komise (ES) č. 724/2007 ze dne 27. února 2007 o změně nařízení (EHS) č. 3149/92, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob ve prospěch nejchudších osob ve Společenství	2
	★ Nařízení Komise (ES) č. 725/2007 ze dne 27. února 2007, kterým se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii upravuje nařízení Rady (EHS) č. 3149/92, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob ve prospěch nejchudších osob ve Společenství	4
	Nařízení Komise (ES) č. 726/2007 ze dne 26. června 2007 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	6
	★ Nařízení Komise (ES) č. 727/2007 ze dne 26. června 2007, kterým se mění přílohy I, III, VII a X nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií ⁽¹⁾	8
	SMĚRNICE	
	★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/30/ES ze dne 20. června 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/391/EHS, její samostatné směrnice a směrnice Rady 83/477/EHS, 91/383/EHS, 92/29/EHS a 94/33/ES za účelem zjednodušení a racionalizace zpráv o praktickém uplatňování ⁽¹⁾	21
	★ Směrnice Komise 2007/39/ES ze dne 26. června 2007, kterou se mění příloha II směrnice Rady 90/642/EHS, pokud jde o maximální limity reziduí pro diazinon ⁽¹⁾	25

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

ROZHODNUTÍ

Rada

2007/441/ES:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 18. června 2007, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty** 33
-

Tiskové opravy

- ★ **Oprava nařízení Komise (ES) č. 208/2007 ze dne 27. února 2007, kterým se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii upravuje nařízení (EHS) č. 3149/92, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob ve prospěch nejchudších osob ve Společenství (Úř. věst. L 61 ze dne 28.2.2007)** 35
- ★ **Oprava nařízení Komise (ES) č. 209/2007 ze dne 27. února 2007 o změně nařízení (EHS) č. 3149/92, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob ve prospěch nejchudších osob ve Společenství (Úř. věst. L 61 ze dne 28.2.2007)** 35

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES, EURATOM) č. 723/2007

ze dne 18. června 2007,

kterým se upravují opravné koeficienty použitelné na odměny úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství

RADA EVROPSKÉ UNIE,

vzhledem k těmto důvodům:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

V Estonsku došlo v období od června do prosince roku 2006 ke značnému zvýšení životních nákladů, a proto je třeba upravit opravné koeficienty, které se vztahují na odměny úředníků a ostatních zaměstnanců,

s ohledem na Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství, a zejména na článek 13 tohoto protokolu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

s ohledem na služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství stanovené nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾, a zejména na články 63 a 64, čl. 65 odst. 2 a přílohy VII a XI uvedeného služebního řádu a na čl. 20 první pododstavec a články 64 a 92 uvedeného pracovního řádu,

S účinkem ode dne 1. ledna 2007 se opravný koeficient použitelný podle článku 64 služebního řádu na odměny úředníků a ostatních zaměstnanců vykonávajících službu v níže uvedené zemi stanoví takto:

— Estonsko 83,4.

Článek 2

s ohledem na návrh Komise,

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 18. června 2007.

Za Radu
předseda
F.-W. STEINMEIER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES, Euratom) č. 1895/2006 (Úř. věst. L 397, 30.12.2006, s. 6).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 724/2007**ze dne 27. února 2007****o změně nařízení (EHS) č. 3149/92, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob ve prospěch nejchudších osob ve Společenství (*)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 3730/87 ze dne 10. prosince 1987, kterým se stanoví obecná pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob organizacím pověřeným jejich rozdělením nejchudším osobám ve Společenství⁽¹⁾, a zejména na článek 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) U příležitosti rozšíření Společenství dne 1. ledna 1995 a dne 1. května 2004 nebylo nařízení Komise (EHS) č. 3149/92⁽²⁾ upraveno takovým způsobem, aby do něj byly začleněny zápisy v jazycích nových členských států, které přistoupily ke Společenství v uvedených datech. Je vhodné doplnit uvedené zápisy v dotčených jazycích.
- (2) Ve snaze o soulad s nařízením Komise (ES) č. 725/2007⁽³⁾, kterým se v důsledku přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii upravuje nařízení (EHS) č. 3149/92, je vhodné, aby toto nařízení bylo použitelné ode dne 1. ledna 2007.
- (3) Nařízení (EHS) č. 3149/92 by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

- (4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 3149/92 se mění takto:

1. V čl. 7 odst. 5 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Prohlášení o výdeji vystavené dodavatelskou intervenční agenturou obsahuje jeden ze zápisů uvedených v příloze.“

2. Znění uvedené v příloze tohoto nařízení se doplňuje jako příloha.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. února 2007.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

(*) Viz strana 35 tohoto Úředního věstníku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 352, 15.12.1987, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2535/95 (Úř. věst. L 260, 31.10.1995, s. 3).⁽²⁾ Úř. věst. L 313, 30.10.1992, s. 50. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 133/2006 (Úř. věst. L 23, 27.1.2006, s. 11).⁽³⁾ Viz strana 4 tohoto Úředního věstníku.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Poznámky podle čl. 7 odst. 5 třetího pododstavce

- španělsky:* Transferencia de productos de intervención — aplicación del artículo 7, apartado 5, del Reglamento (CEE) n.º 3149/92.
- česky:* Přeprava intervenčních produktů – Použití čl. 7 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3149/92.
- dánsky:* Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.
- německy:* Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.
- estonsky:* Sekkumistoodete üleandmine – määaruse (EMÜ) nr 3149/92 artikli 7 lõike 5 rakendamine.
- řecky:* Μεταφορά προϊόντων παρέμβασης — Εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.
- anglicky:* Transfer of intervention products — Application of Article 7(5) of Regulation (EEC) No 3149/92.
- francouzsky:* Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7, paragraphe 5, du règlement (CEE) n.º 3149/92.
- italsky:* Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5, del regolamento (CEE) n. 3149/92.
- lotyšsky:* Intervences produktu transportēšana – Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 3149/92 7. panta 5. punktu.
- litevsky:* Intervencinių produktų vežimas – taikant Reglamento (EEB) Nr. 3149/92 7 straipsnio 5 dalį.
- maďarsky:* Intervenciók termékek átszállítása – A 3149/92/EKG rendelet 7. cikke (5) bekezdésének alkalmazása.
- maltsky:* Trasferiment ta' prodotti ta' l-intervent – Applikazzjoni ta' l-Artikolu 7 (5) tar-Regolament (KEE) Nru 3149/92.
- nizozemsky:* Overdracht van interventieproducten — Toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.
- polsky:* Przekazanie produktów objętych interwencją – stosuje się art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
- portugalsky:* Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 5 do artigo 7.º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92.
- slovensky:* Premiestnenie intervenčných výrobkov – uplatnenie článku 7 odseku 5 nariadenia (EHS) č. 3149/92.
- slovinsky:* Prenos intervencijskih proizvodov – Uporaba člena 7(5) Uredbe (EGS) št. 3149/92.
- finsky:* Interventiotuotteiden siirtäminen – Asetuksen (ETY) N:o 3149/92 7 artiklan 5 kohdan soveltaminen.
- švédsky:* Överföring av interventionsprodukter – Tillämpning av artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 3149/92.“
-

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 725/2007**ze dne 27. února 2007,****kterým se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii upravuje nařízení Rady (EHS) č. 3149/92, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob ve prospěch nejchudších osob ve Společenství (*)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na smlouvu o přistoupení Bulharska a Rumunska,
s ohledem na akt o přistoupení Bulharska a Rumunska,
a zejména na článek 56 uvedeného aktu,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (EHS) č. 3149/92 ⁽¹⁾ obsahuje poznámky ve všech jazycích Společenství ve složení ke dni 31. prosince 2006. Je proto nutné doplnit tyto údaje v bulharštině a v rumunštině.
- (2) Nařízení (EHS) č. 3149/92 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (EHS) č. 3149/92 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. února 2007.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

(*) Viz strana 35 tohoto Úředního věstníku.

(¹) Úř. věst. L 313, 30.10.1992, s. 50. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 724/2007 (viz strana 2 tohoto Úředního věstníku).

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Poznámky podle čl. 7 odst. 5 třetího pododstavce

<i>bulharsky:</i>	Превоз на интервенционни продукти — прилагане на член 7, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 3149/92.
<i>španělsky:</i>	Transferencia de productos de intervención — aplicación del artículo 7, apartado 5, del Reglamento (CEE) nº 3149/92.
<i>česky:</i>	Přeprava intervenčních produktů – Použití čl. 7 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3149/92.
<i>dánsky:</i>	Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.
<i>německy:</i>	Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.
<i>estonsky:</i>	Sekkumistoodete üleandmine – määruse (EMÜ) nr 3149/92 artikli 7 lõike 5 rakendamise.
<i>řecky:</i>	Μεταφορά προϊόντων παρέμβασης — Εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.
<i>anglicky:</i>	Transfer of intervention products — Application of Article 7(5) of Regulation (EEC) No 3149/92.
<i>francouzsky:</i>	Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7, paragraphe 5, du règlement (CEE) nº 3149/92.
<i>italsky:</i>	Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5, del regolamento (CEE) n. 3149/92.
<i>lotyšsky:</i>	Intervences produktu transportēšana – Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 3149/92 7. panta 5. punktu.
<i>litevsky:</i>	Intervencinių produktų vežimas – taikant Reglamento (EEB) Nr. 3149/92 7 straipsnio 5 dalį.
<i>maďarsky:</i>	Intervenció termékek átszállítása – A 3149/92/EGK rendelet 7. cikke (5) bekezdésének alkalmazása.
<i>maltsky:</i>	Trasferiment ta' prodotti ta' l-intervent – Applikazzjoni ta' l-Artikolu 7 (5) tar-Regolament (KEE) Nru 3149/92.
<i>nizozemsky:</i>	Overdracht van interventieproducten — Toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.
<i>polsky:</i>	Przekazanie produktów objętych interwencją – stosuje się art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
<i>portugalsky:</i>	Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 5 do artigo 7.º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92.
<i>rumunsky:</i>	Transfer de produse de intervenție — Aplicare a articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 3149/92.
<i>slovensky:</i>	Premiestnenie intervenčných výrobkov – uplatnenie článku 7 odseku 5 nariadenia (EHS) č. 3149/92.
<i>slovinsky:</i>	Prenos intervencijskih proizvodov – Uporaba člena 7(5) Uredbe (EGS) št. 3149/92.
<i>finsky:</i>	Interventiotuotteiden siirtäminen – Asetuksen (ETY) N:o 3149/92 7 artiklan 5 kohdan soveltaminen.
<i>švédsky:</i>	Överföring av interventionsprodukter – Tillämpning av artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 3149/92.“

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 726/2007**ze dne 26. června 2007****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 27. června 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. června 2007.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 386/2005 (Úř. věst. L 62, 9.3.2005, s. 3).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 26. června 2007 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	MA	41,5
	MK	39,3
	TR	94,9
	ZZ	58,6
0707 00 05	JO	159,1
	TR	100,2
	ZZ	129,7
0709 90 70	IL	42,1
	TR	88,0
	ZZ	65,1
0805 50 10	AR	53,1
	TR	92,6
	UY	68,9
	ZA	53,3
	ZZ	67,0
0808 10 80	AR	91,5
	BR	80,6
	CA	102,7
	CL	86,6
	CN	73,1
	CO	90,0
	NZ	99,1
	US	112,0
	UY	91,5
	ZA	96,1
	ZZ	92,3
0809 10 00	TR	195,4
	ZZ	195,4
0809 20 95	TR	274,4
	US	545,4
	ZZ	409,9
0809 30 10, 0809 30 90	ZA	88,5
	ZZ	88,5
0809 40 05	IL	251,6
	ZZ	251,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 727/2007

ze dne 26. června 2007,

kterým se mění přílohy I, III, VII a X nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií⁽¹⁾, a zejména na čl. 6a odst. 2 a článek 23 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 999/2001 stanoví pravidla pro sledování přenosných spongiformních encefalopatií u skotu, ovcí a koz a eradikační opatření, která mají být provedena v případech potvrzení výskytu přenosných spongiformních encefalopatií (dále jen „TSE“) u ovcí a koz.
- (2) V říjnu 2005 přijal Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „EFSA“) stanovisko ke klasifikaci netypických případů TSE u malých přežvýkavců. Ve svém stanovisku dospěl EFSA k závěru, že lze stanovit pracovní definici netypické klusavky, a vymezil prvky pro klasifikaci případů klusavky. EFSA také doporučil využívat programů dohledu, včetně pravidel pro vyšetřování a odběr vzorků, aby bylo u malých přežvýkavců možné zjistit všechny formy TSE.
- (3) Proto se zdá být vhodné zavést definice TSE u malých přežvýkavců, případu klusavky, klasického případu klusavky a netypického případu klusavky.
- (4) V případech, kdy se u zvířete poraženého pro lidskou spotřebu zjistí pozitivní výsledek rychlého testu podle stávajících pravidel, konkrétně přílohy III nařízení (ES) č. 999/2001, zlikviduje se kromě jatečně upraveného těla s pozitivním výsledkem testu i nejméně jedno jatečně upravené tělo bezprostředně jemu předcházející a dvě jatečně upravená těla bezprostředně po něm následující na téže porážkové lince.

(5) Úplná likvidace tří jatečně upravených těl v bezprostřední blízkosti jatečního těla s pozitivním výsledkem rychlého testu na stejné porážkové lince není přiměřená souvisejícímu riziku. Tato jatečně upravená těla by měla být zlikvidována pouze tehdy, pokud se výsledek rychlého testu potvrdí jako pozitivní nebo nejednoznačný po vyšetření referenčními metodami.

(6) Nařízení (ES) č. 999/2001 ve znění nařízení Komise (ES) č. 214/2005⁽²⁾ a (ES) č. 1041/2006⁽³⁾ stanoví intenzivnější programy dohledu nad kozami a ovcemi v návaznosti na zjištění bovinních spongiformních encefalopatií (dále jen „BSE“) u kozy v roce 2005 a tří neobvyklých případů TSE u ovcí, v nichž nebylo možné BSE vyloučit. Tyto programy dohledu by měly být přezkoumány s ohledem na výsledky dvou let intenzivního testování, které nevedlo ke zjištění žádných dalších případů BSE u koz či ovcí. Aby se zajistilo účinné provádění těchto programů, měly by se revidované požadavky na dohled používat od 1. července 2007.

(7) Programy dohledu nad ovcemi a kozami by měly být posouzeny a přezkoumány s ohledem na nové vědecké údaje.

(8) S ohledem na výsledky intenzivnějšího dohledu na kozami a ovcemi se zdá, že současný přísný přístup ke stádům postiženým TSE spočívající v porážce a repopulaci není přiměřený. Navíc účinné provádění opatření navazujících na zjištění případů TSE ve stádě ztěžují některé problémy související zejména s repopulací nakažených stád.

(9) Dne 8. března 2007 přijal EFSA stanovisko k některým hlediskům rizika spojeného s TSE u ovcí a koz. Ve svém stanovisku úřad uvádí, že neexistuje důkaz epidemiologické nebo molekulární souvislosti mezi klasickou a/nebo netypickou klusavkou a TSE u lidí a že původce BSE je jediným původcem TSE, který byl označen za původce zoonóz. Navíc se úřad domnívá, že stávající rozlišovací testy popsané v právních předpisech ES, které mají být používány k rozlišení klusavky a BSE, jsou při rozlišování BSE a klasické či netypické klusavky spolehlivé.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1923/2006 (Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 37, 10.2.2005, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. L 187, 8.7.2006, s. 10.

- (10) Mezi další faktory, které potvrzují potřebu znovu posoudit opatření na eradikaci TSE u malých přežvýkavců, patří neexistence vědeckých důkazů, které by ukazovaly, že klusavka je přenosná na lidi, vyloučení výskytu BSE v případech TSE u malých přežvýkavců a zjištění netypických případů TSE s omezeným šířením nákazy ve stádě, avšak s výskytem u ovcí s genotypem, o němž se předpokládalo, že je odolný vůči BSE a klasické klusavce.
- (11) Je známo, že struktura odvětví ovcí a koz se ve Společenství liší. Proto by měly mít členské státy možnost používat různé přístupy za předpokladu, že budou stanovena harmonizovaná pravidla.
- (12) Plán boje proti TSE, který Komise přijala dne 15. července 2005, stanoví jako jeden ze strategických cílů přezkum eradikačních opatření pro malé přežvýkavce s přihlédnutím k novým diagnostickým nástrojům, které jsou k dispozici, který však zajistí stávající úroveň ochrany spotřebitelů.
- (13) Dne 13. července 2006 přijal EFSA stanovisko k šlechtitelským programům zaměřeným na odolnost proti TSE u ovcí. Ve svém stanovisku dospěl EFSA k závěru, že šlechtitelské programy zvyšují odolnost populace ovcí proti TSE, které jsou v současnosti známy, a tím přispívají ke zlepšení zdraví zvířat a k ochraně spotřebitelů. EFSA také vydal doporučení týkající se určování genotypu prionového proteinu.
- (14) Článek 6a nařízení (ES) č. 999/2001 stanoví, že členské státy mohou zavést šlechtitelské programy s cílem provést výběr s ohledem na odolnost vůči TSE u své populace ovcí. Pro tyto šlechtitelské programy je nutné zavést harmonizované minimální požadavky.
- (15) Nařízení (ES) č. 999/2001 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (16) Rozhodnutí Komise 2003/100/ES ze dne 13. února 2003, kterým se stanoví minimální požadavky na zřízení šlechtitelských programů na odolnost vůči přenosným spongiformním encefalopatiím u ovcí⁽¹⁾ je bezúčinné, neboť jeho ustanovení budou nahrazena ustanoveními tohoto nařízení. Z důvodů jasnosti a právní jistoty by uvedené rozhodnutí mělo být zrušeno.
- (17) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy I, III, VII a X nařízení (ES) č. 999/2001 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Rozhodnutí 2003/100/ES se zrušuje.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Bod 2 písm. b) přílohy tohoto nařízení se použije od 1. července 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. června 2007.

Za Komisi
Markos KYPRIANOU
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 41.

PŘÍLOHA

Přílohy I, III, VII a X nařízení (ES) č. 999/2001 se mění takto:

1. V příloze I se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. Pro účely tohoto nařízení se dále rozumí:

- a) ‚původním případem BSE‘ případ bovinní spongiformní encefalopatie, u nějž se jasně neprokázalo, že je zapříčiněn nákazou před dovozem živého zvířete;
- b) ‚oddělenou tukovou tkání vnitřní a vnější tělesný tuk odstraněný v průběhu porážky a bourání, zvláště čerstvý tuk ze srdce, předstěry (omenta) a ledvin skotu, a tuk z bouráren;
- c) ‚kohortou‘ skupina skotu, kam patří jak:
 - i) zvířata narozená ve stejném stádu jako postižený kus skotu do 12 měsíců před datem narození postiženého kusu skotu nebo po něm, tak
 - ii) zvířata, která v jakémkoliv období během prvního roku svého života byla chována spolu s postiženým kusem skotu během prvního roku jeho života;
- d) ‚indexovým případem‘ první zvíře v hospodářství nebo v epizootologicky definované skupině, u něhož se potvrdila nákaza TSE;
- e) ‚TSE u malých přežvýkavců‘ případ přenosné spongiformní encefalopatie zjištěný u ovce nebo kozy potvrzujícím testem na abnormální protein PrP;
- f) ‚případem klusavky‘ potvrzený případ přenosné spongiformní encefalopatie u ovce nebo kozy, při kterém byla vyloučena diagnóza BSE v souladu s kritérii stanovenými v technické příručce referenční laboratoře Společenství o charakterizaci kmene TSE u malých přežvýkavců (*);
- g) ‚klasickým případem klusavky‘ potvrzený případ klusavky klasifikovaný jako klasický v souladu s kritérii stanovenými v technické příručce referenční laboratoře Společenství o charakterizaci kmene TSE u malých přežvýkavců;
- h) ‚netypickým případem klusavky‘ potvrzený případ klusavky rozlišitelný od klasické klusavky v souladu s kritérii stanovenými v technické příručce referenční laboratoře Společenství o charakterizaci kmene TSE u malých přežvýkavců.

(*) <http://www.defra.gov.uk/corporate/vla/science/science-tse-rl-confirm.htm>

2. V příloze III se kapitola A mění takto:

a) V části I se body 6.4 a 6.5 nahrazují tímto:

- „6.4. Všechny části těla zvířete, u kterého byl v rychlém testu zjištěn pozitivní nebo nejednoznačný výsledek, včetně kůže se zneškodní podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1774/2002, kromě materiálu uchovaného v souvislosti se záznamy stanovenými v kapitole B části III.
- 6.5. Pokud je u zvířete poraženého pro lidskou spotřebu v rychlém testu zjištěn pozitivní nebo nejednoznačný výsledek, zlikviduje se podle bodu 6.4 nejméně jedno jatečně upravené tělo bezprostředně jemu předcházející a dvě jatečně upravená těla bezprostředně po něm následující na téže porážkové lince. Odchylně od předchozího ustanovení se mohou členské státy rozhodnout pro likvidaci výše uvedených jatečně upravených těl pouze v případě, že výsledek rychlého testu je potvrzen jako pozitivní nebo nejednoznačný potvrzujícím vyšetřením podle přílohy X kapitoly C bodu 3.1 písm. b).“

b) Část II se nahrazuje tímto:

„II. DOHLED NAD OVCEMI A KOZAMI

1. **Všeobecně**

Dohled nad ovce a kozami se provádí v souladu s laboratorními metodami stanovenými v příloze X kapitole C bodu 3.2 písm. b).

2. **Dohled nad ovce a kozami poraženými pro lidskou spotřebu**

a) Členské státy, v nichž populace bahnic a připuštěných jehnic přesahuje 750 000 zvířat, testují každoročně vzorky odebrané od nejméně 10 000 ovcí poražených pro lidskou spotřebu v souladu s pravidly pro odběr vzorků uvedenými v bodě 4.

b) Členské státy, v nichž populace koz, které již měly kůzlata, a připuštěných koz přesahuje 750 000 zvířat, testují každoročně vzorky odebrané od nejméně 10 000 koz poražených pro lidskou spotřebu v souladu s pravidly pro odběr vzorků uvedenými v bodě 4.

c) Pokud je pro členský stát obtížné shromáždit dostatečné počty zdravých poražených ovcí nebo koz, aby dosáhl minimálního rozsahu odběru vzorků stanoveného pro něj v písmenech a) a b), pak může nejvýše 50 % svého minimálního rozsahu odběru vzorků nahradit testováním mrtvých ovcí nebo koz starších 18 měsíců v poměru jedna ku jedné a doplňkově k minimálnímu rozsahu odběru vzorků stanovenému v bodě 3. Kromě toho může členský stát v poměru jedna ku jedné nahradit nejvýše 10 % svého minimálního rozsahu odběru vzorků testováním ovcí nebo koz starších 18 měsíců usmrčených v rámci kampaně eradikace nákazy.

3. **Dohled nad ovce a kozami neporaženými pro lidskou spotřebu**

Členské státy testují v souladu s pravidly pro odběr vzorků stanovenými v bodě 4 a minimálními rozsahy odběru vzorků uvedenými v tabulkách A a B ovce a kozy, které uhynuly nebo byly usmrčeny, ale nebyly:

— usmrčeny v rámci kampaně eradikace nákazy nebo

— poraženy pro lidskou spotřebu.

Tabulka A

Populace bahnic a připuštěných jehnic v členském státu	Minimální rozsah odběru vzorků uhynulých nebo usmrčených ovcí ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	100 % až do 500
< 40 000	100 % až do 100

⁽¹⁾ Minimální rozsahy odběru vzorků jsou stanoveny s ohledem na velikost populace ovcí v jednotlivých členských státech a jsou určeny k zajištění dosažitelných cílů.

Tabulka B

Populace koz, které již měly kůzlata, a připuštěných koz v členském státě	Minimální rozsah odběru vzorků uhynulých nebo usmrčených koz ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000–750 000	1 500
40 000–250 000	100 % až do 500
< 40 000	100 % až do 100

⁽¹⁾ Minimální rozsahy odběru vzorků jsou stanoveny s ohledem na velikost populace koz v jednotlivých členských státech a jsou určeny k zajištění dosažitelných cílů.

4. Pravidla pro odběr vzorků zvířat uvedených v bodech 2 a 3

Zvířata jsou starší 18 měsíců nebo mají více než 2 trvalé řezáky prořezané v dásni.

Stáří zvířat se odhaduje podle chrupu, zřejmých známek dospělosti nebo jiných spolehlivých údajů.

Vzorek se vybírá tak, aby se zabránilo nadměrnému zastoupení některé kategorie z hlediska původu, stáří, plemene, typu produkce nebo jiné vlastnosti.

Odebírané vzorky jsou reprezentativní pro každý region a roční období. Pokud možno, je třeba se vyhnout opakovanému odběru vzorků ve stejném stádě. Členské státy se ve svých programech dohledu zaměří kdykoli to bude možné na to, aby byla v po sobě následujících letech odběru vzorků testována na TSE všechna úředně registrovaná hospodářství s více než 100 zvířaty, na nichž nikdy nebyly zjištěny případy TSE.

Členské státy zavedou systém cílené nebo jiné kontroly pro ověření toho, že zvířata nejsou vynechána z odběru vzorků.

Členské státy se však mohou rozhodnout vyloučit z odběru vzorků vzdálené oblasti s nízkou hustotou zvířat, kde se neorganizuje svoz mrtvých zvířat. Členské státy, které využívají této výjimky, o tom musí informovat Komisi a předložit jí seznam vzdálených oblastí, pro které výjimku uplatňují. Výjimka se nesmí vztahovat na více než 10 % populace ovcí a koz v dotčeném členském státě.

5. Dohled nad nakaženými stády

Zvířata starší 18 měsíců nebo zvířata, která mají v dásni prořezané více než dva trvalé řezáky, usmrčená z důvodu likvidace v souladu s přílohou VII bodem 2.3 písm. b) podbodů i) nebo ii) nebo bodu 5 písm. a) se testují na základě výběru prostého namátkového vzorku, jehož rozsah je uveden v této tabulce.

Počet zvířat starších 18 měsíců nebo zvířat s více než dvěma trvalými řezáky prořezaným v dásni, která byla usmrčena za účelem likvidace ve stádě	Minimální rozsah odběru vzorků
70 nebo méně	Všechna zvířata vyhovující podmínkám
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 nebo více	150

6. Dohled nad ostatními zvířaty

Vedle programů dohledu stanovených v bodech 2, 3 a 4 mohou členské státy dobrovolně vykonávat dohled nad jinými zvířaty, zejména nad:

- zvířaty využívanými k produkci mléka,
- zvířaty pocházejícími ze zemí s původní TSE,
- zvířaty, která byla krmena potenciálně kontaminovanými krmivy,
- zvířaty, která jsou přímými nebo nepřímými potomky samic nakažených TSE.

7. Opatření následující po testování ovcí a koz

- 7.1 Pokud byla pro testování TSE vybrána ovce nebo koza poražená pro lidskou spotřebu podle bodu 2, nesmí její jatečně upravené tělo nést označení zdravotní nezávadnosti podle přílohy I kapitoly III oddílu I nařízení (ES) č. 854/2004, dokud není k dispozici negativní výsledek rychlého testu.
- 7.2 Členské státy mohou udělit výjimku z bodu 7.1, pokud se na jatkách používá systém, který je schválen příslušným orgánem a zajišťuje, že všechny části zvířete lze vysledovat a že žádná část vyšetřovaných zvířat nesoucí označení zdravotní nezávadnosti neopustí jatka, dokud není k dispozici negativní výsledek rychlého testu.
- 7.3 Všechny části těla testovaného zvířete včetně kůže zůstávají pod úředním dohledem, dokud není k dispozici negativní výsledek rychlého testu, s výjimkou vedlejších produktů živočišného původu, které se přímo zneškodňují podle čl. 4 odst. 2 písm. a), b) nebo e) nařízení (ES) č. 1774/2002.
- 7.4 Kromě materiálu, který má být uchován za účelem záznamů podle kapitoly B části III této přílohy, jsou všechny části těla zvířete, u kterého byly zjištěny pozitivní výsledky rychlého testu, včetně kůže, přímo zneškodněny podle čl. 4 odst. 2 písm. a), b) nebo e) nařízení (ES) č. 1774/2002.

8. Určování genotypu

- 8.1 U každého pozitivního případu TSE u ovcí se určuje genotyp prionového proteinu v kodonech 136, 154 a 171. Případy TSE zjištěné v genotypech, které kódují alanin na obou alelách v kodonu 136, arginin na obou alelách v kodonu 154 a arginin na obou alelách v kodonu 171 se neprodleně ohlašují Komisi. Je-li pozitivní případ TSE případem netypické klusavky, určí se genotyp prionového proteinu v kodonu 141.
- 8.2 Kromě zvířat, u nichž se určuje genotyp podle bodu 8.1, se rovněž určuje genotyp prionového proteinu v kodonech 136, 141, 154 a 171 u minimálního vzorku ovcí. V členských státech s populací dospělých ovcí vyšší než 750 000 zvířat tvoří tento minimální vzorek nejméně 600 zvířat. V ostatních členských státech tvoří minimální vzorek nejméně 100 zvířat. Vzorky se mohou odebírat od zvířat poražených pro lidskou spotřebu, zvířat uhynulých v hospodářství nebo živých zvířat. Vzorky by měly být reprezentativní pro celou populaci ovcí.“

3. Příloha VII se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA VII

ERADIKACE PŘENOSNÉ SPONGIFORMNÍ ENCEFALOPATIE

KAPITOLA A

Opatření po potvrzení výskytu TSE

1. Vyšetřování uvedené v čl. 13 odst. 1 písm. b) musí zjistit:

a) v případě skotu:

- všechny další přežvýkavce v hospodářství zvířete, u něhož byla nákaza potvrzena,
- v případě, kdy byla nákaza potvrzena u samice, její potomky narozené do dvou let před klinickým projevem nákazy nebo po něm,

- všechna zvířata z kohorty zvířete, u něhož byla nákaza potvrzena,
 - možný původ nákazy,
 - další zvířata v hospodářství zvířete, u něhož byla nákaza potvrzena, nebo v jiných hospodářstvích, která se mohla nakazit původcem TSE nebo mohla být vystavena stejnému krmivu či zdroji kontaminace,
 - přesun potenciálně kontaminovaného krmiva, jiného materiálu nebo jakýchkoliv jiných prostředků přenosu, které mohly přenést původce TSE do nebo z dotyčného hospodářství;
- b) v případě ovcí a koz:
- všechny přežvýkavce jiné než ovce a kozy v hospodářství zvířete, u něhož byla nákaza potvrzena,
 - pokud jsou identifikovatelní, rodiče a v případě samic všechna embrya, vajíčka a poslední potomky samice, u níž byla nákaza potvrzena,
 - všechny další ovce a kozy v hospodářství zvířete, u něhož byla nákaza potvrzena, kromě těch, které jsou uvedeny ve druhé odrážce,
 - možný původ nákazy a určení dalších hospodářství, kde jsou zvířata, embrya nebo vajíčka, která se mohla nakazit původcem TSE nebo mohla být vystavena stejnému krmivu či zdroji kontaminace,
 - přesun potenciálně kontaminovaného krmiva, jiného materiálu nebo jakýchkoliv jiných prostředků přenosu, které mohly přenést původce TSE do nebo z dotyčného hospodářství.
2. Opatření stanovená v čl. 13 odst. 1 písm. c) musí obsahovat alespoň:
- 2.1 V případě potvrzení BSE u skotu usmrcení a úplnou likvidaci skotu zjištěného ve vyšetřování, na které odkazuje druhá a třetí odrážka bodu 1 písm. a); členský stát se však může rozhodnout:
- neusmrtit a nelikvidovat zvířata z kohorty uvedené v bodu 1 písm. a) třetí odrážce, jestliže byly předloženy důkazy, že tato zvířata neměla přístup ke stejnému krmivu jako postižené zvíře,
 - odložit usmrcení a likvidaci zvířat v kohortě uvedené v bodu 1 písm. a) třetí odrážce do konce jejich produktivního života za předpokladu, že to jsou býci nepřetržitě chovaní v inseminační stanici a lze zajistit, že po smrti budou zcela zlikvidováni.
- 2.2 Jestliže je v některém hospodářství v daném členském státě podezření na TSE u ovce nebo kozy, vztahuje se na všechny ostatní ovce a kozy z tohoto hospodářství úřední omezení přesunů, dokud nejsou k dispozici výsledky vyšetření. Existují-li důkazy, že hospodářství, kde bylo zvíře přítomno při podezření na TSE, pravděpodobně není hospodářstvím, kde mohlo být zvíře vystaveno TSE, může příslušný orgán na základě dostupných epizootologických informací rozhodnout o úředním dohledu nad ostatními hospodářstvími nebo pouze nad hospodářstvími, kde bylo zvíře vystaveno nákaze.
- 2.3 V případě potvrzení TSE u ovce nebo kozy:
- a) Usmrcení a úplnou likvidaci všech zvířat, embryí a vajíček zjištěných při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé až páté odrážce, pokud nelze vyloučit BSE na základě výsledků kruhového testu provedeného v souladu s postupem uvedeným v příloze X kapitole C bodu 3.2 písm. c).
 - b) Je-li BSE vyloučena v souladu s postupem uvedeným v příloze X kapitole C bodu 3.2 písm. c), pak podle rozhodnutí příslušného orgánu:

bud'

i) usmrcení a úplnou likvidaci všech zvířat, embryí a vajíček zjištěných při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé a třetí odrážce. Na hospodářství se použijí podmínky uvedené v bodě 3

nebo

- ii) usmrcení a úplnou likvidaci všech zvířat, embryí a vajíček zjištěných při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé a třetí odrážce, s výjimkou:

- plemenných beranů genotypu ARR/ARR,
- chovných bahnic nesoucích alespoň jednu alelu ARR a žádnou alelu VRQ a, jestliže jsou tyto chovné bahnice v době vyšetřování březí, následně narozených jehňat, jestliže jejich genotyp splňuje požadavky této odrážky,
- ovcí nesoucích alespoň jednu alelu ARR, které jsou určeny výhradně na porážku,
- jestliže tak rozhodne příslušný orgán, ovcí a koz mladších tří měsíců, které jsou určeny výhradně na porážku.

Na hospodářství se použijí podmínky uvedené v bodě 3

nebo

- iii) členský stát se může rozhodnout neusmrcovat a nelikvidovat zvířata zjištěná při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé a třetí odrážce, pokud je obtížné nahradit je ovce známého genotypu nebo pokud je výskyt alely ARR u plemene nebo v hospodářství nízký, nebo pokud se dospěje k závěru, že je to nutné, aby se předešlo příbuzenské plemenitbě, nebo na základě rozumného zvážení všech epizootologických činitelů. Na hospodářství se použijí podmínky uvedené v bodě 4.

- c) Odchylně od opatření uvedených v písm. b) a pouze v případě, že případ TSE potvrzený v hospodářství je případem netypické klusavky, se může členský stát rozhodnout, že použije opatření stanovená v bodě 5.

- d) Členský stát se může rozhodnout, že:

- i) usmrcení a úplnou likvidaci všech zvířat uvedených v písm. b) podbodů i) nahradí porážkou pro lidskou spotřebu,
- ii) usmrcení a úplnou likvidaci zvířat uvedených v písm. b) podbodů ii) nahradí porážkou pro lidskou spotřebu,

pokud:

- jsou daná zvířata poražena na území dotčeného členského státu;
- všechna zvířata, která jsou starší 18 měsíců nebo která mají více než 2 trvalé řezáky prořezané v dásni a která jsou poražena pro lidskou spotřebu, jsou testována na přítomnost TSE v souladu s laboratorními metodami uvedenými v příloze X kapitole C bodě 3.2 písm. b).

- e) U nejvýše 50 ovcí usmrcených a zlikvidovaných nebo poražených pro lidskou spotřebu v souladu s písm. b) podbodů i) a iii) se určuje genotyp prionového proteinu.

2.4 Jestliže bylo nakažené zvíře přivezeno z jiného hospodářství, může členský stát na základě anamnézy případu rozhodnout uplatnit eradikační opatření kromě nebo namísto v hospodářství, kde byla nákaza potvrzena, i v hospodářství původu; v případě půdy používané ke společné pastvě více než jednoho stáda může členský stát na základě rozumného zvážení všech epizootologických činitelů rozhodnout, že uplatnění těchto opatření omezí na jediné stádo; tam, kde se v jednom hospodářství chová více než jedno stádo, může členský stát rozhodnout, že omezí uplatnění opatření na stádo, kde byla TSE potvrzena, za předpokladu, že bylo ověřeno, že stáda byla chována izolovaně a že šíření nákazy mezi stády přímým nebo nepřímým stykem je nepravděpodobné.

3. Po uplatnění opatření uvedených v bodě 2.3 písm. a) a písm. b) podbodě i) a ii) v hospodářství:
- 3.1 Do hospodářství směji být přivedena jen tato zvířata:
- a) samci ovčí genotypu ARR/ARR;
 - b) samice ovčí nesoucí alespoň jednu alelu ARR a žádnou alelu VRQ;
 - c) kozy za předpokladu, že:
 - i) v hospodářství nejsou přítomny žádné chovné ovce jiné než ovce s genotypy uvedenými v písmenech a) a b),
 - ii) po likvidaci chovu bylo provedeno důkladné vyčištění a dezinfekce ustájovacích prostor zvířat na pozemku.
- 3.2 V hospodářství se směji používat jen tyto ovčí zárodečné produkty:
- a) sperma beranů genotypu ARR/ARR;
 - b) embrya nesoucí alespoň jednu alelu ARR a žádnou alelu VRQ.
- 3.3 Přesun zvířat směrem z hospodářství podléhá těmto podmínkám:
- a) žádná omezení se nevztahují na přesun ovčí ARR/ARR z hospodářství;
 - b) ovce nesoucí pouze jednu alelu ARR mohou být z hospodářství přesunuty pouze přímo na porážku pro lidskou spotřebu nebo za účelem likvidace; avšak
 - bahnice nesoucí jednu alelu ARR a žádnou alelu VRQ mohou být po uplatnění opatření v souladu s bodem 2.3 písm. b) podbodem ii) nebo bodem 4 přesunuty do jiných hospodářství, na něž se vztahuje omezení,
 - na základě rozhodnutí příslušného orgánu mohou být výhradně za účelem výkrmu před porážkou přesunuta do jediného jiného hospodářství jehňata a kůzlata; hospodářství určení nesmí obsahovat žádné ovce ani kozy jiné než ty, které jsou vykrmovány před porážkou, a nesmí odesílat živé ovce nebo kozy do jiných hospodářství, kromě přesunu na přímou porážku;
 - c) kozy lze přesunovat, pokud se na hospodářství vztahuje intenzivnější sledování TSE včetně testování všech koz starších 18 měsíců a:
 - i) pokud jsou na konci produktivního života poráženy pro lidskou spotřebu nebo
 - ii) pokud uhynuly nebo byly usmrceny v daném hospodářství a splňují podmínky uvedené v příloze III kapitole A části II bodě 3;
 - d) na základě rozhodnutí členského státu mohou být z hospodářství na přímou porážku pro lidskou spotřebu přesunuta jehňata a kůzlata mladší tří měsíců.
- 3.4 Omezení uvedená v bodech 3.1, 3.2 a 3.3 platí pro hospodářství po dobu dvou let od:
- a) dne dosažení statusu ARR/ARR u všech ovčí v hospodářství nebo
 - b) posledního dne, kdy byla v prostorech hospodářství chována jakákoliv ovce nebo koza, nebo
 - c) dne, kdy začalo intenzivnější sledování TSE uvedené v bodě 3.3 písm. c), nebo

- d) dne, kdy jsou všichni plemenní berani v hospodářství genotypu ARR/ARR a všechny chovné bahnice nesou alespoň jednu alelu ARR a žádnou alelu VRQ, za předpokladu, že během uvedeného dvouletého období mají testy na TSE u těchto zvířat starších 18 měsíců negativní výsledky:
- roční vzorek ovcí poražených na konci produktivního života pro lidskou spotřebu v souladu s rozsahem odběru vzorků uvedeným v tabulce v příloze III kapitole A části II bodě 5 a
 - všechny ovce uvedené v příloze III kapitole A části II bodě 3, které uhynuly nebo byly usmrceny v hospodářství.
4. Po uplatnění opatření uvedených v bodě 2.3 písm. b) podbodě iii) v hospodářství a po dobu dvou chovných let po zjištění posledního případu TSE:
- a) všechny ovce a kozy v hospodářství se označí;
 - b) všechny ovce a kozy v hospodářství lze přesunovat pouze na území dotčeného členského státu za účelem porážky pro lidskou spotřebu nebo za účelem likvidace; všechna zvířata starší 18 měsíců poražená pro lidskou spotřebu se testují na přítomnost TSE v souladu s laboratorními metodami stanovenými v příloze X kapitole C bodu 3.2 písm. b);
 - c) příslušný orgán zajistí, aby z hospodářství nebyla odeslána embrya a vajíčka;
 - d) v hospodářství se smí používat jen sperma samců genotypu ARR/ARR a embrya nesoucí alespoň jednu alelu ARR a žádnou alelu VRQ;
 - e) všechny ovce a kozy starší 18 měsíců, které uhynuly nebo byly usmrceny v hospodářství, se testují na TSE;
 - f) do hospodářství lze přivést pouze samce ovcí genotypu ARR/ARR a samice ovcí z hospodářství, kde nebyly zjištěny žádné případy TSE, nebo ze stád, která splňují podmínky uvedené v bodě 3.4;
 - g) do hospodářství lze přivést pouze kozy z hospodářství, kde nebyly zjištěny žádné případy TSE, nebo ze stád, která splňují podmínky uvedené v bodě 3.4;
 - h) na všechny ovce a kozy v hospodářství se vztahují omezení společné pastvy stanovená příslušným orgánem na základě rozumného zvážení všech epizootologických činitelů;
 - i) odchylně od písm. b) mohou být na základě rozhodnutí příslušného orgánu a výhradně za účelem výkrmu před porážkou přesunuta do jiného hospodářství ve stejném členském státě jehňata a kůzlata, pokud hospodářství určené neobsahuje žádné ovce ani kozy jiné než ty, které jsou vykrmovány před porážkou, a neodesílá živé ovce nebo kozy do jiných hospodářství, kromě přesunu na přímou porážku.
5. V návaznosti na použití odchylky uvedené v bodě 2.3 písm. c) se použijí tato opatření:
- a) usmrcení a úplná likvidace všech zvířat, embryí a vajíček zjištěných při vyšetřování uvedeném v bodě 1 písm. b) druhé a třetí odrážce. Členské státy mohou rozhodnout, že se určí genotyp prionového proteinu usmrcených a zlikvidovaných ovcí;
 - b) nebo, po dobu dvou chovných let po zjištění posledního případu TSE, alespoň tato opatření:
 - i) všechny ovce a kozy v hospodářství se označí,
 - ii) na hospodářství se musí alespoň po dva roky vztahovat intenzivnější sledování TSE, včetně testování všech ovcí a koz, které jsou starší 18 měsíců a poražené pro lidskou spotřebu, a všech ovcí a koz, které jsou starší 18 měsíců a které uhynuly nebo byly usmrceny v hospodářství,
 - iii) příslušný orgán zajistí, aby se z hospodářství neodesílaly živé ovce a kozy, embrya a vajíčka do ostatních členských států nebo třetích zemí.

6. Členské státy, které uplatňují opatření uvedená v bodě 2.3 písm. b) podbodě iii) nebo odchylky uvedené v bodě 2.3 písm. c) a d) oznámí Komisi podmínky a kritéria pro udělení odchylek. Pokud se u stád, pro která se uplatňují odchylky, zjistí další případy TSE, podmínky pro udělení těchto odchylek se znovu posoudí.

KAPITOLA B

Minimální požadavky na šlechtitelský program zaměřený na odolnost vůči TSE u ovcí podle článku 6a

ČÁST 1

Všeobecné požadavky

1. Šlechtitelský program se soustředí na stáda s vysokou genetickou hodnotou.
2. Vytvoří se databáze obsahující přinejmenším tyto údaje:
 - a) identitu, plemeno a počet zvířat ve všech stádech, která se účastní šlechtitelského programu;
 - b) identifikaci jednotlivých zvířat, z nichž byl v rámci šlechtitelského programu odebrán vzorek;
 - c) výsledky všech testů genotypizace.
3. Vytvoří se systém jednotné certifikace, v němž bude genotyp každého zvířete, ze kterého byl v šlechtitelském programu odebrán vzorek, certifikován s odkazem na individuální identifikační číslo zvířete.
4. Vytvoří se systém identifikace zvířat a vzorků, zpracování vzorků a dodávání výsledků, který sníží na minimum možnost lidského omylu. Účinnost tohoto systému bude podrobena pravidelným namátkovým kontrolám.
5. Zjišťování genotypu z krve nebo jiných tkání odebraných pro účely šlechtitelského programu se provádí v laboratořích, které byly v rámci programu schváleny.
6. Příslušný orgán členského státu může pomoci plemenářským spolkům zřídit genetické banky, které obsahují sperma, vajíčka a/nebo embrya takových genotypů prionového proteinu, u nichž je pravděpodobné, že se v důsledku šlechtitelského programu mohou stát vzácnými.
7. Šlechtitelský program se vypracuje pro každé plemeno s ohledem na:
 - a) frekvence různých alel v plemeni;
 - b) vzácnost plemene;
 - c) předcházení příbuzenské plemenitbě nebo genetickému posunu.

ČÁST 2

Zvláštní pravidla pro stáda, která se účastní programu

1. Šlechtitelský program je zaměřen na zvýšení frekvence alely ARR ve stádu ovcí a snížení výskytu alel, u nichž byl prokázán vliv na vnímavost vůči TSE.
2. Minimální požadavky na stáda, která se účastní programu, jsou tyto:
 - a) všechna zvířata ve stádu, u nichž bude zjišťován genotyp, se jednotlivě a spolehlivě označí;
 - b) u všech beranů určených k plemenitbě ve stádě se ještě před plemenitbou zjistí genotyp;
 - c) každý samec s alelou VRQ se porazí nebo vykastruje do šesti měsíců po zjištění jeho genotypu; každé takové zvíře smí opustit hospodářství pouze za účelem porážky;

- d) samice s alelou VRQ smí opustit hospodářství pouze za účelem porážky;
 - e) k plemenitbě ve stádě se nesmí použít jiní samci, včetně dárců spermatu užívaného k umělému oplodnění, než samci, kteří jsou certifikováni v rámci šlechtitelského programu.
3. Členské státy mohou udělit odchylky od požadavků uvedených v bodě 2 písm. c) a d) za účelem ochrany plemen a znaků produkce.
4. Členské státy informují Komisi o odchylkách udělených podle bodu 3 a o použitých kritériích.

ČÁST 3

Rámec pro uznání statusu odolnosti vůči TSE u stáda ovcí

1. Rámec se použije k uznání statusu odolnosti vůči TSE u stád ovcí, která v důsledku účasti na šlechtitelském programu uvedeném v článku 6a splňují kritéria vyžadovaná daným programem.

Toto uznání se uděluje nejméně na těchto dvou úrovních:

- a) stáda úrovně I jsou stáda, která se skládají výhradně z ovcí genotypu ARR/ARR;
- b) stáda úrovně II jsou stáda, jejichž potomstvo pochází výhradně z beranů s genotypem ARR/ARR.

Členské státy mohou s ohledem na vnitrostátní požadavky udělit odchylku ohledně dalších úrovní.

2. Pravidelný namátkový odběr vzorků ze stád odolných vůči TSE se provádí:

- a) v hospodářství nebo na jatkách za účelem ověření genotypu;
- b) u stád úrovně I u zvířat starších 18 měsíců na jatkách pro účel testování na TSE podle přílohy III.

ČÁST 4

Zprávy, které členské státy poskytují Komisi

Členské státy, které zavedou vnitrostátní šlechtitelské programy s cílem provést výběr s ohledem na odolnost vůči TSE u své populace ovcí, oznámí Komisi požadavky těchto programů a předkládají výroční zprávu o jejich pokroku. Zpráva za každý kalendářní rok se předkládá do 31. března následujícího roku.“

4. V příloze X se kapitola C mění takto:

- a) Bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. Odběr vzorků

Všechny vzorky, které jsou určeny k vyšetření na přítomnost TSE, se odebírají pomocí metod a protokolů stanovených v posledním vydání Příručky norem pro diagnostické testy a očkovací látky pro suchozemské živočichy Mezinárodního úřadu pro nákazy zvířat (OIE) (dále jen „příručka“). Kromě metod a protokolů uvedeného úřadu, nebo pokud tyto metody a protokoly nejsou k dispozici, zajišťuje příslušný orgán používání metod a protokolů pro odběr vzorků podle pokynů vydaných referenční laboratoří Společenství, aby se zajistila dostupnost dostatečného množství materiálu. Příslušný orgán především odebírá v souladu s dostupnými vědeckými doporučeními a pokyny referenční laboratoře Společenství vhodné tkáně, aby se zajistilo zjištění všech známých kmenů TSE u malých přežvýkavců, a uchovává alespoň polovinu odebraných tkání v čerstvém, avšak nezmrazeném stavu, až do obdržení negativních výsledků rychlého testu. Je-li výsledek pozitivní nebo nejednoznačný, musí být zbytkové tkáně zpracovány v souladu s pokyny referenční laboratoře Společenství.

Vzorky se správně označí s uvedením totožnosti zvířete, z něhož byl vzorek odebrán.“

b) Bod 3.2 písm. b) se nahrazuje tímto:

„b) Sledování TSE

Vzorky z ovcí a koz zaslané k laboratornímu vyšetření v souladu s přílohou III kapitolou A částí II (Dohled nad ovci a kozami) se vyšetřují rychlým testem za pomoci vhodných metod a protokolů v souladu s dostupnými vědeckými doporučeními a pokyny referenční laboratoře Společenství, aby se zajistilo zjištění všech známých kmenů TSE.

Pokud je výsledek rychlého testu nejednoznačný nebo pozitivní, zašle se vzorek tkání ihned úřední laboratoři k potvrzujícímu vyšetření v podobě imunocytochemie, testu immuno-blotting nebo prokázání charakteristických fibril elektronovým mikroskopem, jak je uvedeno v písm. a). Pokud jsou výsledky potvrzujícího vyšetření negativní nebo nejednoznačné, provede se další potvrzující test podle pokynů referenční laboratoře Společenství.

Pokud je výsledek některého z potvrzujících vyšetření pozitivní, zvíře se považuje za pozitivní případ TSE.“

c) V bodu 3.2 písm. c) podbodu ii) se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Alespoň u prvních dvou pozitivních případů TSE zjištěných každý rok po indexovém případě se provede další testování vzorků s pozitivním výsledkem pro TSE zjištěných v nakaženém stádě na stejném hospodářství.“

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2007/30/ES

ze dne 20. června 2007,

kteřou se mění směrnice Rady 89/391/EHS, její samostatné směrnice a směrnice Rady 83/477/EHS, 91/383/EHS, 92/29/EHS a 94/33/ES za účelem zjednodušení a racionalizace zpráv o praktickém uplatňování

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 137 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Povinnost členských států podávat zprávy o praktickém uplatňování jako základ pro pravidelné zprávy Komise o uplatňování pravidel Společenství v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci stanoví směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci ⁽³⁾ a samostatné směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 uvedené směrnice, totiž směrnice Rady 89/654/EHS ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na pracovišti ⁽⁴⁾, směrnice Rady 89/655/EHS ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání pracovního zařízení zaměstnanci při práci ⁽⁵⁾, směrnice Rady 89/656/EHS ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních

požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání osobních ochranných prostředků zaměstnanci při práci ⁽⁶⁾, směrnice Rady 90/269/EHS ze dne 29. května 1990 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro ruční manipulaci s břemeny spojenou s rizikem, zejména poškození páteře, pro zaměstnance ⁽⁷⁾, směrnice Rady 90/270/EHS ze dne 29. května 1990 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro práci se zobrazovacími jednotkami ⁽⁸⁾, směrnice Rady 92/57/EHS ze dne 24. června 1992 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních stavenišťích ⁽⁹⁾, směrnice Rady 92/58/EHS ze dne 24. června 1992 o minimálních požadavcích na bezpečnostní nebo zdravotní značky na pracovišti ⁽¹⁰⁾, směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň ⁽¹¹⁾, směrnice Rady 92/91/EHS ze dne 3. listopadu 1992 o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců v těžebním vrtném průmyslu ⁽¹²⁾, směrnice Rady 92/104/EHS ze dne 3. prosince 1992 o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců v povrchovém a hlubinném těžebním průmyslu ⁽¹³⁾, směrnice Rady 93/103/ES ze dne 23. listopadu 1993 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na rybářských plavidlech ⁽¹⁴⁾, směrnice Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci ⁽¹⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/92/ES ze dne 16. prosince 1999 o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců vystavených riziku výbušných prostředí ⁽¹⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/44/ES ze dne 25. června 2002 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 17. ledna 2006.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. dubna 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2007.

⁽³⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 393, 30.12.1989, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 393, 30.12.1989, s. 13. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/45/ES (Úř. věst. L 195, 19.7.2001, s. 46).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 393, 30.12.1989, s. 18.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 156, 21.6.1990, s. 9.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 156, 21.6.1990, s. 14.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 245, 26.8.1992, s. 6.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 245, 26.8.1992, s. 23.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 9.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 404, 31.12.1992, s. 10.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 307, 13.12.1993, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 131, 5.5.1998, s. 11.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. L 23, 28.1.2000, s. 57.

zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (vibracemi) ⁽¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/10/ES ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) ⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/40/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (elektromagnetickými poli) ⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/25/ES ze dne 5. dubna 2006 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (optickým zářením z umělých zdrojů) ⁽⁴⁾.

- (2) Zprávu o uplatňování vyžadují také směrnice Rady 91/383/EHS ze dne 25. června 1991, kterou se doplňují opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou nebo v dočasném pracovním poměru ⁽⁵⁾, směrnice Rady 92/29/EHS ze dne 31. března 1992 o minimálních bezpečnostních a zdravotních předpisech pro zlepšení lékařské péče na palubách plavidel ⁽⁶⁾ a směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků ⁽⁷⁾.
- (3) Ustanovení o podávání zpráv obsažená v samostatných směrnicích ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS a ve směrnicích 91/383/EHS, 92/29/EHS a 94/33/ES jsou nesourodá, jak pokud jde o období pro jejich podávání, tak o jejich obsah.
- (4) Povinnost členských států vypracovat zprávu o praktickém uplatňování a povinnost Komise vypracovat na základě těchto zpráv další zprávu představují důležitý prvek legislativního cyklu a umožňují shrnout a zhodnotit jednotlivé aspekty praktického uplatňování směrnic; proto je vhodné rozšířit tuto povinnost i na směrnice, které podávání zpráv nevyžadují, jmenovitě na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/54/ES ze dne 18. září 2000 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí biologickým činitelům při práci (sedmá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) ⁽⁸⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/37/ES ze dne 29. dubna 2004

o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci (šestá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) ⁽⁹⁾ a směrnici Rady 83/477/EHS ze dne 19. září 1983 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu při práci (druhá samostatná směrnice ve smyslu článku 8 směrnice 80/1107/EHS) ⁽¹⁰⁾.

- (5) Je tedy třeba sladit ustanovení směrnice 89/391/EHS, samostatných směrnic ve smyslu čl. 16 odst. 1 uvedené směrnice a směrnic 83/477/EHS, 91/383/EHS, 92/29/EHS a 94/33/ES.
- (6) Sdělení Komise „Přízpůsobit se změnám práce a společnosti: nová strategie Společenství v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví na období 2002–2006“ stanoví vypracování legislativních návrhů na zjednodušení a racionalizaci zpráv o uplatňování. Tato oblast byla rovněž označena za jednu z priorit zjednodušení právních předpisů Společenství v souvislosti s prací, která má být zahájena v rámci iniciativy zdokonalování tvorby právních předpisů.
- (7) Postup podávání zpráv je třeba zjednodušit sjednocením období, za něž mají být Komisi podávány vnitrostátní zprávy o praktickém uplatňování, a zavedením jednotné zprávy o praktickém uplatňování, která bude obsahovat všeobecnou část vztahující se na všechny směrnice a zvláštní kapitoly o aspektech jednotlivých směrnic. Tato ustanovení, a především vložení nového článku 17a do směrnice 89/391/EHS, dále umožní vztáhnout tyto zprávy o uplatňování na samostatné směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS, které nestanoví podávání zpráv, tj. na směrnice 2000/54/ES a 2004/37/ES, a na všechny budoucí samostatné směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS.
- (8) Je třeba stanovit, že členské státy by měly předložit tyto zprávy Komisi vždy po pěti letech; první zpráva by měla výjimečně pokrývat delší období; pro účely lepšího využití by měly mít zprávy jednotnou strukturu; měly by být sestaveny na základě dotazníku vypracovaného Komisí po konzultaci s Poradním výborem pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci a obsahovat důležité informace o preventivních opatřeních přijatých v členských státech, které Komisi umožní, aby se zřetelem k důležitým zjištěním Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci a Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek odpovídajícím způsobem zhodnotila, jak jsou tyto předpisy uplatňovány v praxi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 6.7.2002, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 42, 15.2.2003, s. 38.

⁽³⁾ Úř. věst. L 159, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 38.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 206, 29.7.1991, s. 19.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 113, 30.4.1992, s. 19. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 216, 20.8.1994, s. 12.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 262, 17.10.2000, s. 21.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 50.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 263, 24.9.1983, s. 25. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/18/ES (Úř. věst. L 97, 15.4.2003, s. 48).

- (9) Komise v souladu s čl. 138 odst. 2 Smlouvy konzultovala se sociálními partnery na úrovni Společenství možnosti zaměření akce Společenství v této oblasti.
- (10) Komise po této konzultaci usoudila, že akce Společenství v této oblasti je účelná, a znovu konzultovala se sociálními partnery na úrovni Společenství obsah zamýšleného návrhu v souladu s čl. 138 odst. 3 Smlouvy.
- (11) Po této druhé fázi projednávání sociální partneři Komisi neinformovali o úmyslu zahájit postup, který by mohl vést k uzavření dohody, podle čl. 138 odst. 4 Smlouvy.
- (12) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření k provedení změn uvedených v této směrnici, která mohou být v případě potřeby a s ohledem na zvláštní povahu této směrnice přijata v podobě správních opatření.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změna směrnice 89/391/EHS

Ve směrnici 89/391/EHS se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 17a

Zprávy o uplatňování

1. Členské státy podají Komisi každých pět let jednotnou zprávu o praktickém uplatňování této směrnice a samostatných směrnic ve smyslu čl. 16 odst. 1 a uvedou stanoviska sociálních partnerů. Zpráva musí obsahovat hodnocení různých aspektů spojených s praktickým uplatňováním jednotlivých směrnic a v případě potřeby poskytovat údaje členěné podle pohlaví, jsou-li k dispozici.

2. Strukturu zprávy společně s dotazníkem uvádějícím podrobnosti o obsahu určí Komise ve spolupráci s Poradním výborem pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

Zpráva obsahuje všeobecnou část k ustanovením této směrnice týkajícím se společných zásad a k záležitostem, které se vztahují na všechny směrnice uvedené v odstavci 1.

Všeobecná část je doplněna o zvláštní kapitoly týkající se uplatňování jednotlivých aspektů každé směrnice, včetně specifických ukazatelů, jsou-li k dispozici.

3. Komise předloží členským státům strukturu zprávy spolu s výše uvedeným dotazníkem nejméně šest měsíců před koncem období, na které se má zpráva vztahovat. Zpráva se Komisi zašle do dvanácti měsíců po skončení pětiletého období, na které se vztahuje.

4. Na základě těchto zpráv Komise celkově zhodnotí uplatňování dotyčných směrnic se zřetelem na jejich důležitost, výzkum a nové vědecké poznatky v jednotlivých oblastech. Do 36 měsíců po uplynutí pětiletého období seznámí Evropský parlament, Radu, Evropský hospodářský a sociální výbor a Poradní výbor pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci s výsledky tohoto hodnocení a v případě potřeby s každou iniciativou, jejímž cílem je zlepšení fungování právní úpravy.

5. První zpráva se vztahuje na období od roku 2007 do roku 2012.“

Článek 2

Změny směrnic 83/477/EHS, 91/383/EHS, 92/29/EHS a 94/33/ES

1. Ve směrnici 83/477/EHS se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 17a

Zpráva o uplatňování

Členské státy podají Komisi každých pět let zprávu o praktickém uplatňování této směrnice ve formě zvláštní kapitoly jednotné zprávy stanovené v čl. 17a odst. 1, 2 a 3 směrnice 89/391/EHS, která je základem pro hodnocení prováděné Komisí v souladu s čl. 17a odst. 4 uvedené směrnice.“

2. Ve směrnici 91/383/EHS se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 10a

Zpráva o uplatňování

Členské státy podají Komisi každých pět let zprávu o praktickém uplatňování této směrnice ve formě zvláštní kapitoly jednotné zprávy stanovené v čl. 17a odst. 1, 2 a 3 směrnice 89/391/EHS, která je základem pro hodnocení prováděné Komisí v souladu s čl. 17a odst. 4 uvedené směrnice.“

3. Ve směrnici 92/29/EHS se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 9a

Zpráva o uplatňování

Členské státy podají Komisi každých pět let zprávu o praktickém uplatňování této směrnice ve formě zvláštní kapitoly jednotné zprávy stanovené v čl. 17a odst. 1, 2 a 3 směrnice 89/391/EHS, která je základem pro hodnocení prováděné Komisí v souladu s čl. 17a odst. 4 uvedené směrnice.“

4. Ve směrnici 94/33/ES se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 17a

Zpráva o uplatňování

Členské státy podají Komisi každých pět let zprávu o praktickém uplatňování této směrnice ve formě zvláštní kapitoly jednotné zprávy stanovené v čl. 17a odst. 1, 2 a 3 směrnice 89/391/EHS, která je základem pro hodnocení prováděné Komisí v souladu s čl. 17a odst. 4 uvedené směrnice.“

Článek 3

Zrušení

S účinkem ode dne 27. června 2007 se zrušují tato ustanovení:

- 1) čl. 18 odst. 3 a 4 směrnice 89/391/EHS;
- 2) čl. 10 odst. 3 a 4 směrnice 89/654/EHS;
- 3) čl. 10 odst. 3 a 4 směrnice 89/655/EHS;
- 4) čl. 10 odst. 3 a 4 směrnice 89/656/EHS;
- 5) čl. 9 odst. 3 a 4 směrnice 90/269/EHS;
- 6) čl. 11 odst. 3 a 4 směrnice 90/270/EHS;
- 7) čl. 10 odst. 3 a 4 směrnice 91/383/EHS;
- 8) čl. 9 odst. 3 a 4 směrnice 92/29/EHS;
- 9) čl. 14 odst. 4 a 5 směrnice 92/57/EHS;
- 10) čl. 11 odst. 4 a 5 směrnice 92/58/EHS;

11) čl. 14 odst. 4, 5 a 6 směrnice 92/85/EHS;

12) čl. 12 odst. 4 směrnice 92/91/EHS;

13) čl. 13 odst. 4 směrnice 92/104/EHS;

14) čl. 13 odst. 3 a 4 směrnice 93/103/ES;

15) čl. 17 odst. 4 a 5 směrnice 94/33/ES;

16) článek 15 směrnice 98/24/ES;

17) čl. 13 odst. 3 směrnice 1999/92/ES;

18) článek 13 směrnice 2002/44/ES;

19) článek 16 směrnice 2003/10/ES;

20) článek 12 směrnice 2004/40/ES;

21) článek 12 směrnice 2006/25/ES.

Článek 4

Provádění

Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2012.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 20. června 2007.

Za Evropský parlament

předseda

H.-G. PÖTTERING

Za Radu

předseda

G. GLOSER

SMĚRNICE KOMISE 2007/39/ES

ze dne 26. června 2007,

kterou se mění příloha II směrnice Rady 90/642/EHS, pokud jde o maximální limity reziduí pro diazinon

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 90/642/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o stanovení maximálních limitů reziduí pesticidů v některých produktech rostlinného původu, včetně ovoce a zeleniny, a na jejich povrchu⁽¹⁾, a zejména na článek 7 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Členský stát zpravodaj informoval Komisi, že bude zřejmě nezbytné přezkoumat maximální limity reziduí pro diazinon ve směrnici 90/642/EHS kvůli obavám z expozice spotřebitelů. Komisi byly předloženy návrhy na přezkoumání maximálních limitů reziduí stanovených na úrovni Společenství.

(2) Maximální limity reziduí na úrovni Společenství a limity, které doporučuje *Codex Alimentarius*, jsou stanoveny a hodnoceny na základě podobných postupů. Kodex stanoví pro diazinon řadu maximálních limitů reziduí. Maximální limity reziduí na úrovni Společenství založené na maximálních limitech reziduí uvedených v *Codexu* byly také vyhodnoceny členským státem zpravodajem na základě nových informací o riziku pro spotřebitele.

(3) Celoživotní a krátkodobá expozice spotřebitelů diazinonu prostřednictvím potravin byla znovu posouzena a zhodnocena v souladu s postupy a praxí používanými ve Společenství, přičemž byly zohledněny pokyny vydané Světovou zdravotnickou organizací⁽²⁾. Na tomto základě je vhodné stanovit nové maximální limity reziduí, které zajistí, aby nedošlo k nepřijatelné expozici spotřebitelů.

(4) Případná akutní expozice spotřebitelů diazinonu prostřednictvím jednotlivých potravin, které mohou

obsahovat rezidua, byla posouzena a zhodnocena v souladu s postupy a praxí používanými ve Společenství, přičemž byly zohledněny pokyny vydané Světovou zdravotnickou organizací. Byl učiněn závěr, že přítomnost reziduí pesticidů v množství nepřevyšujícím tyto nové maximální limity reziduí nevyvolá akutní toxické účinky.

(5) Je tedy nezbytné změnit maximální limity reziduí stanovené v příloze II směrnice 90/642/EHS, aby byl umožněn řádný dozor a kontrola zákazu jeho použití a aby byla zabezpečena ochrana spotřebitele.

(6) Prostřednictvím Světové obchodní organizace byly o těchto nových maximálních limitech reziduí vedeny konzultace s obchodními partnery Společenství a jejich připomínky k těmto limitům byly zohledněny.

(7) Příloha II směrnice 90/642/EHS by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(8) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 90/642/EHS se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 27. prosince 2007. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Budou tyto předpisy používat od 28. prosince 2007.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

(1) Úř. věst. L 350, 14.12.1990, s. 71. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2007/28/ES (Úř. věst. L 135, 26.5.2007, s. 6).

(2) Pokyny pro odhad dietárního příjmu reziduí pesticidů (Guidelines for predicting dietary intake of pesticide residues) (přepracované vydání), vypracované v rámci celosvětového systému monitorování životního prostředí – potravinového programu (GEMS/Food Programme) ve spolupráci s Výborem pro přípravu kodexu reziduí pesticidů, vydané Světovou zdravotnickou organizací v roce 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 26. června 2007.

Za Komisi
Markos KYPRIANOU
člen Komise

PŘÍLOHA

V části A přílohy II směrnice 90/642/EHS se řádky pro diazinon nahrazují tímto:

Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)	
„Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí“	Diazinon
1. Ovoce, čerstvé, sušené nebo tepelně neupravené, konzervované zmrazením, bez přídavku cukru; ořechy	
i) CITRUSOVÉ PLODY	0,01 (*)
Grapefruity	
Citrony	
Kyselé lajmy	
Mandarinky (včetně klementinek a ostatních hybridů)	
Pomeranče	
Šedok (pomelo)	
Ostatní	
ii) OŘECHY (ve skořápce nebo jádra)	
Mandle	0,05
Para ořechy	
Kešů ořechy	
Kaštany jedlé	
Kokosové ořechy	
Lískové ořechy	
Makadamie	
Pekanové ořechy	
Piniové oříšky	
Pistácie	
Vlašské ořechy	
Ostatní	0,01 (*)
iii) JÁDROVÉ OVOCE	0,01 (*)
Jablka	
Hrušky	
Kdoule	
Ostatní	
iv) PECKOVÉ OVOCE	0,01 (*)
Meruňky	
Třešně a višně	
Broskve (včetně nektarinek a podobných hybridů)	
Švestky a slívy	
Ostatní	

Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)	
Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Diazinon
v) BOBULOVÉ A DROBNÉ OVOCE	
a) Hrozny révy vinné stolní a moštové	0,01 (*)
Hrozny stolní	
Hrozny moštové	
b) Jahody (kromě lesních)	0,01 (*)
c) Ovoce z keřů (kromě planě rostoucích)	0,01 (*)
Ostružiny	
Ostružiny ostružiníku ježiníku	
Ostružinomaliny	
Maliny	
Ostatní	
d) Ostatní bobulové a drobné ovoce (kromě planě rostoucího)	
Borůvky (plody druhu <i>Vaccinium myrtillus</i>)	
Klikva	0,2
Rybíz (červený, bílý a černý)	
Angrešt	
Ostatní	0,01 (*)
e) Planě rostoucí bobulové ovoce a plody	0,01 (*)
vi) RŮZNÉ	
Avokádo	
Banány	
Datle	
Fíky	
Kiwi	
Kumkvat	
Liči	
Mango	
Olivy (pro přímou spotřebu)	
Olivy (pro lisování oleje)	
Papája	
Mučenka	
Ananas	0,3
Granátová jablka	
Ostatní	0,01 (*)

Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)	
Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Diazinon
2. Zelenina, čerstvá nebo tepelně neupravená, zmrazená nebo sušená	
i) KOŘENOVÁ A HLÍZNATÁ ZELENINA	
Řepa salátová	
Mrkev	
Kasava	
Celer bulvový	
Křen	
Topinambury	
Pastinák	
Petržel kořenová	
Ředkvička	0,1
Kozí brada	
Batáty	
Tuřín	
Vodnice	
Jam	
Ostatní	0,01 (*)
ii) CIBULOVÁ ZELENINA	
Česnek	
Cibule kuchyňská	0,05
Šalotka	
Cibule jarní	
Ostatní	0,01 (*)
iii) PLODOVÁ ZELENINA	
a) Lilkovité	
Rajčata	
Paprika zeleninová	0,05
Lilek	
Okra	
Ostatní	0,01 (*)
b) Tykvovité – s jedlou slupkou	
Okurky salátové	
Okurky nakládačky	
Cukety	
Ostatní	

Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)	
Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Diazinon
c) Tykvovité – s nejedlou slupkou	0,01 (*)
Melouny cukrové	
Tykve	
Melouny vodní	
Ostatní	
d) Kukuřice cukrová	0,02
iv) KOŠTÁLOVÁ ZELENINA	
a) Košťálová zelenina vytvářející růžice	0,01 (*)
Brokolice	
Květák	
Ostatní	
b) Košťálová zelenina vytvářející hlávky	
Kapusta růžičková	
Kapusta hlávková a zelí hlávkové	0,5
Ostatní	0,01 (*)
c) Košťálová zelenina listová	
Pekingské zelí	0,05
Kadeřávek	
Ostatní	0,01 (*)
d) Kedlubny	0,2
v) LISTOVÁ ZELENINA A ČERSTVÉ BYLINKY	0,01 (*)
a) Salát a podobná zelenina	
Řeřicha setá	
Polníček	
Salát hlávkový	
Endivie	
Večernice (ruccola)	
Listy a řapíky brukve	
Ostatní	
b) Špenát a podobná zelenina	
Špenát	
Mangold (řapíky)	
Ostatní	
c) Potočnice lékařská	
d) Čekanka salátová	

Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)	
Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Diazinon
e) Čerstvé bylinky	
Kerblík	
Pažitka	
Petrželová nať	
Celerová nať	
Ostatní	
vi) LUSKOVÁ ZELENINA (čerstvá)	0,01 (*)
Fazolové lusky	
Vyluštěná fazolová semena	
Hrachové lusky	
Vyluštěná hrachová zrna	
Ostatní	
vii) ŘAPÍKATÁ A STONKOVÁ ZELENINA (čerstvá)	0,01 (*)
Chřest	
Kardy	
Celer řapíkatý	
Fenykl sladký	
Artyčoky	
Pór	
Reveň	
Ostatní	
viii) HOUBY	0,01 (*)
a) Houby pěstované	
b) Houby volně rostoucí	
3. Luštěniny	0,01 (*)
Fazole	
Čočka	
Hrách	
Vlčí bob	
Ostatní	
4. Olejnatá semena	0,02 (*)
Lněná semena	
Jádra podzemnice olejně	
Mák	
Sezamová semena	

Rezidua pesticidů a maximální limity reziduí (mg/kg)	
Skupiny a příklady jednotlivých produktů, na něž se vztahují maximální limity reziduí	Diazinon
Slunečnicová semena	
Semena řepky	
Sójové boby	
Hořčičná semena	
Bavlníková semena	
Semena konopí	
Ostatní	
5. Brambory	0,01 (*)
Konzumní brambory rané	
Konzumní brambory pozdní	
6. Čaj (sušené lístky a stonky, fermentované nebo nefermentované, čajovníku <i>Camellia sinensis</i>)	0,02 (*)
7. Chmel (sušený), včetně chmelových pelet a nekoncentrovaného prachu	0,5

(*) Označuje mez stanovitelnosti.“

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 18. června 2007,

kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

(2007/441/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dopisem ze dne 9. října 2006, zaevidovaným generálním sekretariátem Komise dne 11. října 2006, požádala Itálie o povolení k zavedení opatření odchylovících se od ustanovení směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně⁽²⁾, jimiž se upravuje nárok osoby povinné k dani na odpočet DPH zaplacené při nákupu, a od ustanovení, podle nichž má být daň vyúčtována z obchodního majetku použitého pro soukromou potřebu.

(2) Směrnice 77/388/EHS byla nahrazena směrnicí 2006/112/ES.

(3) V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice 2006/112/ES předala Komise dopisem ze dne 28. února 2007 žádost

Itálie ostatním členským státům. Dopisem ze dne 21. listopadu 2006 oznámila Komise Itálii, že již má k dispozici veškeré údaje, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti.

(4) Článek 168 směrnice 2006/112/ES stanoví nárok osoby povinné k dani na odpočet DPH uplatněné při dodání zboží a poskytnutí služeb, které obdržela pro účely svých zdanitelných plnění. Ustanovení čl. 26 odst. 1 písm. a) stejné směrnice obsahuje požadavek vyúčtovat DPH, pokud je obchodní majetek používán pro soukromou potřebu.

(5) Je složité přesně určit, kdy se jedná o soukromé užívání vozidel, a i v případech, kdy to možné je, je tento postup často obtížný. Podle požadovaných opatření by u vozidel, která nejsou užívána zcela pro obchodní účely, měla být DPH z nákladů způsobily k odpočtu stanovena, s některými výjimkami, paušální procentní sazbou. Podle aktuálně dostupných informací mají italské orgány zato, že sazba ve výši 40 % je opodstatněná. Aby se zároveň zabránilo dvojímu zdanění, měl by být požadavek na vyúčtování DPH ze soukromého užívání vozidla pozastaven, pokud se na ně vztahuje toto omezení. Tato opatření mohou být odůvodněna nutností zjednodušit postup pro vyměňování DPH a zabránit daňovým únikům prostřednictvím nesprávného vedení záznamů.

(6) Tato odchylovící se opatření by měla být časově omezena, aby se umožnilo zhodnocení jejich účinnosti a příslušné procentní sazby, jelikož navržená procentní sazba je založena na počátečních zjištěních o obchodním využití.

(1) Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/138/ES (Úř. věst. L 384, 29.12.2006, s. 92).

(2) Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/98/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 129).

- (7) Dne 4. listopadu 2004 předložila Komise návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 77/388/EHS, nyní 2006/112/ES, pokud jde o nárok na odpočet DPH⁽¹⁾. Platnost odchylujícího se opatření by měla být ukončena dnem vstupu navržené směrnice v platnost, nastane-li dříve než den uvedený v tomto rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Odchylně od článku 168 směrnice 2006/112/ES se Itálii povoluje omezit nárok na odpočet DPH uplatňované na výdaje za silniční motorová vozidla, která nejsou užívána zcela pro obchodní účely, na 40 %.

Článek 2

Odchylně od čl. 26 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112/ES se také od Itálie požaduje, aby nepovažovala využívání vozidel, které jsou součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, pro soukromou potřebu za poskytnutí služeb za úplatu, pokud vozidlo podléhá podle tohoto rozhodnutí omezení nároku na odpočet.

Článek 3

Výdaje související s vozidly jsou vyloučeny z omezení nároku na odpočet povoleného tímto rozhodnutím, pokud vozidlo patří do jedné z těchto kategorií:

- vozidlo je součástí skladových zásob osoby povinné k dani v rámci výkonu její činnosti,
- vozidlo se využívá jako taxi,
- vozidlo využívá autoškola k výuce,
- vozidlo se využívá k pronájmu či leasingu,
- vozidlo využívají obchodní zástupci.

Článek 4

Související výdaje zahrnují koupi vozidla, včetně výdajů na montáž a podobné účely, výrobu, pořízení uvnitř Společenství, dovoz, leasing nebo pronájem, úpravy, opravy nebo údržbu a výdaje na zboží dodané nebo služby poskytnuté ve vztahu k vozidlu a jeho využití, včetně maziv a paliva.

Článek 5

Články 1 a 2 se vztahují na všechna motorová vozidla jiná než zemědělské nebo lesnické traktory, která se obvykle využívají k přepravě osob nebo zboží po silnici, jejichž nejvyšší povolená hmotnost je 3 500 kg a která mají nejvýše osm sedadel kromě sedadla řidiče.

Článek 6

Po dvou letech používání tohoto rozhodnutí a v každém případě do 31. prosince 2009 se Komisi předloží hodnocení zahrnující první dva roky používání tohoto rozhodnutí, včetně přezkumu uplatňovaného procentního omezení.

Článek 7

Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dnem, kdy vstoupí v platnost pravidla Společenství pro výdaje týkající se motorových silničních vozidel, které nejsou způsobilé pro úplný odpočet daně z přidané hodnoty, avšak nejpozději dnem 31. prosince 2010.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Lucemburku dne 18. června 2007.

Za Radu
předseda

F.-W. STEINMEIER

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 29.1.2005, s. 10.

TISKOVÉ OPRAVY

Oprava nařízení Komise (ES) č. 208/2007 ze dne 27. února 2007, kterým se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii upravuje nařízení (EHS) č. 3149/92, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob ve prospěch nejchudších osob ve Společenství

(Úřední věstník Evropské unie L 61 ze dne 28. února 2007)

Vyhlášení tohoto nařízení ve výše uvedeném Úředním věstníku se zrušuje.

Oprava nařízení Komise (ES) č. 209/2007 ze dne 27. února 2007 o změně nařízení (EHS) č. 3149/92, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dodávky potravin z intervenčních zásob ve prospěch nejchudších osob ve Společenství

(Úřední věstník Evropské unie L 61 ze dne 28. února 2007)

Vyhlášení tohoto nařízení ve výše uvedeném Úředním věstníku se zrušuje.
